

deres Dagsgerning. Det er ikke noget særligt behageligt Arbejde at vaske en Skole og holde den ren, saa man kan godt forstaa, at det vil være uhyre vanskeligt mange Steder for en Lærer at faa sin Tjenestepige til at udføre dette Arbejde. Læreren skriver, at hans Kone er svagelig, og Følgen er bleven den, at Læreren selv og hans Børn maa renholde Skolelokalet. Nu give vi en Lønningsforbedring til Lærerne. Grundlønnen skal hæves et Par Hundrede Kroner, men hvis det betyder, at Læreren af sin egen Lomme skal udrede maaske 100—125 Kr. eller mere endnu for at faa Skolelokalerne renholdte, vil det altsaa sige, at hvad de Herrer give med den ene Haand, tage de igen med den anden.

Da de Herrer ved anden Behandling have forkastet vort Ændringsforslag, have vi nu som vort principale Ændringsforslag stillet det, at Rengøringen bliver ordnet, som det har været tidligere, som en Kommunesag. Det er Kommunerne, der bør holde Skolerne rene, det bør ikke paalægges Lærerne. Navnlig synes jeg, at med det sidste Ændringsforslag, som Flertallet foreslaar, hvorefter Andenlæreren eller Læreren skal holde Skolelokalerne rene, vil det i mange Tilfælde være meget vanskeligt for Lærerne at paatage sig et saadant Rengøringsarbejde til Fordel for Kommunen. Jeg synes, det er meget urimeligt, hvad der her forlanges, og jeg vil derfor anbefale at stemme imod det. Jeg er ogsaa overbevist om, at dette Forslag vil vække almindelig Misfornøjelse blandt den danske Lærerstand.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger vedrørende den Skærv, der ifølge dette Forslag skal gives til Københavns Kommune. Det var efter Regeringens Forslag 350,000 Kr. Nu maa jeg sige, at den højtærede Minister er ikke nogen stor Regnemester efter de Prøver, han har vist i Anmærkningerne til § 7. Der har han regnet ud, at det Mertilskud, Københavns Kommune skal have, er 160,000 Kr. Men regner man rigtigt — og det bør man — bliver det 167,708 Kr. Men nu holder Ministeren maaske mest af de afrundede Tal, og saa siger han: Det er 160,000 Kr. Denne Fremgangsmaade, Ministeren bruger her, er omtrent som den Høkers, der holder daarlige Varer, og som, naar han har solgt den tarvelige Vare og skal til at veje af, kniber lidt paa Vægten og derved opnaar dobbelt Fordel. Det, Ministeren foreslaar her, er ikke det, som der tilkommer Københavns Kommune. Men saa kniber

han, for yderligere at gøre sig en Fordel, lidt paa Vægten og siger: 160,000 Kr. i Stedet for 167,708 Kr.

Der er nu stillet et Ændringsforslag af nogle Medlemmer, hvoriblandt vi Socialdemokrater, og det gaar egentlig kun ud paa det samme, som er udtalt i Motiverne til Lovforslagets § 7, at Københavns Tilskud skal staa i Forhold til Børneantallet udenfor København, Børneantallet i København og det Tilskud, der ydes til Skolevæsenet udenfor København. Det vil altsaa sige, at man finder Tilskuddet paa følgende Maade: Tilskuddet til Skolevæsenet udenfor København divideres med Børneantallet udenfor København; Kvotienten, der fremkommer, multipliceres med Børneantallet i København, og det er saa det, der skulde give Tilskuddet til København. Den Sum, som fra først af var foreslaaet som Tilskud til Skolevæsenet udenfor København, var 1,151,000 Kr., men den blev nu ved Lovforslagets anden Behandling forhøjet med 261,000 Kr. og gaar nu altsaa op til noget over 1,400,000 Kr. Der vil saa efter Ministerens egne Anmærkninger til Lovforslaget tilkomme Københavns Kommune en Part af det Mertilskud, som Staten skal give til Skolevæsenet udenfor København. Det er blevet sat til 375,000 Kr., og det er det Tal, som vi Forslagsstillere have nævnt. Vi ere med dette Tal ikke paa nogen Maade gaaede Statskassen for nær, idet vi have holdt os til det Børneantal, Ministeren har opgivet i Anmærkningerne til Lovforslaget, og det var for Københavns Vedkommende 42,000, men i Virkeligheden er Børneantallet 47,500, og var det blevet lagt til Grund, vilde Tilskuddet være vokset betydelig højere end til 375,000 Kr.

Saa er der endvidere foreslaaet, at dette Forhold bør være at rette, efterhaanden som Børneantallet forskyder sig. Det gaar jo opad baade paa Landet og i København, og Statskassens Tilskud til Skolevæsenet udenfor København vil være i aarlig Stigning. Derfor bør det Tal, som her bliver sat ind i Loven, reguleres, og vi have foreslaaet, at det skulde ændres hvert 5te Aar efter de skiftende Forhold.

Den Institution, der særlig har Grund til at glæde sig ved denne Lov, er Fri-skolen. De vide, at ved anden Behandling blev der foreslaaet et meget betydeligt Tilskud til denne, indtil 12 Kr. pr. Barn, eller i alt et Tilskud paa 110,000 Kr. Nu er det underligt at tænke sig, at den er kommen ind paa denne Lov, naar man erindrer, hvad f. Eks. det ærede Medlem